

من و به‌ختیار و باوه‌ژن

مادی ئەرجومه‌ندی
(نه‌غه‌ده)

خه‌فه‌ت مه‌خۆ، هه‌یج خه‌مت نه‌بێ، خۆ من نه‌مردووم، ئه‌و ده‌سرۆکه، هه‌ر ئه‌و ده‌سرۆکه له‌به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت راده‌خه‌م و داوای یارمه‌تی له‌ به‌هه‌شتیییه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان ده‌که‌م، دلنیا به‌ یارمه‌تی باشت بۆ کۆ ده‌که‌مه‌وه و له‌ دۆزه‌خ ده‌رتدینم، به‌ جیره‌ جیره‌ کورسییه‌ که‌ ده‌مزانێ دانیه‌شتوه، ئه‌و منی ده‌دیت، به‌لام من هه‌ر ده‌نگیم ده‌بیست، هه‌موو شه‌وی مالتنوستنان به‌ ئه‌سپایی و له‌به‌رخۆیه‌وه: سیروان، سیروان، سیروان... بانگی ده‌کردمه‌ هه‌وشه. ئه‌وه بۆ وه‌لام ناده‌یه‌وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ جیره‌ جیره‌ کورسی ده‌ستی پێ ده‌کرده‌وه و منیش له‌ پال کورسییه‌ که‌ ده‌سرۆکه‌که‌م راده‌خست و له‌سه‌ری داده‌نیشتم، خۆ تۆ که‌ست نییه‌ دلته‌ پێی خوش بێ، خۆ باسی ئه‌و ده‌سرۆکه و باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خیشم بۆ کردی، دلنیا به‌ ناهیلیم یه‌ک کاژمیر زیاتر له‌ دۆزه‌خ بێ و ده‌رتدینم، به‌ من ده‌لێن سیروان، ئه‌ی ئه‌گه‌ر، ده‌رتنه‌هه‌ینام؟ ده‌رت دینم، ئه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌رتنه‌هه‌ینام؟ ده‌رتدینم، ده‌لێم ئه‌گه‌ر ئه‌گه‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌رتنه‌هه‌ینام، ئه‌گه‌ر ده‌رمنه‌هه‌ینای ها با ده‌سرۆکه‌که‌م بۆ تۆ بێ، من ده‌چمه‌ دۆزه‌خ تۆ ده‌رمبینه! من که‌س نااسم بێ که‌سوکارم، باش، باش، خۆت ئالۆز مه‌که‌ که‌سوکار تۆ نییه‌؟ ئه‌ی من که‌سوکاری کێم؟ مه‌گه‌ر نه‌تگوت: "تۆ که‌ست نییه‌ دلته‌ پێی خوش بێ"، با، با، وام گوت، ئه‌وه سه‌د جارم پێ گوتی مه‌به‌ستم دلداره، دلدار. تۆ دلدارت نییه، که‌واته ده‌بێ تۆ پێش من بمری! سیروان، سیروان، به‌لێ، به‌لێ دایه، رۆله‌ لیوانیکم ئاو بۆ بینه! ئه‌وه لیوانیکم ئاو بۆ دایکم ده‌بهم و تۆش برۆ تا سه‌بی شه‌و، چاوه‌روانتم، بیسته‌وه! بێ خواحافیزی، کورسی تا سه‌بی شه‌و مرته‌قی لێ برآ.

سیروان، سیروان، سیروان... ئه‌وه بۆ وه‌لام ناده‌یه‌وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ جیره‌ جیره‌ کورسی ده‌ستی پێ کرده‌وه، منیش له‌ پال کورسییه‌ که‌ ده‌سرۆکه‌که‌م راخت و له‌سه‌ری دانیه‌شتم، دویشه‌و له‌ خه‌ونمدا ده‌سرۆکه‌که‌ی تۆم له‌ سه‌رم به‌ستبوو، تۆش هاتبوو به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت و منت بانگ ده‌کرد. ئه‌ها، ئه‌ها، زار خوش، زار خوش، ئه‌وه‌م ده‌ویست، بۆ نازانی خه‌ون به‌په‌یچه‌وانه‌ی راستییه‌؟ که‌ واته‌ دینم و له‌ دۆزه‌خ ده‌رتدینم، دلنیا به‌ ده‌رتدینم، دلنیا به‌! باشه‌ قبوولمه، ئه‌گه‌رچی باوه‌رم به‌ تۆ نییه، به‌لام باوه‌رم به‌ خه‌ونه‌که‌م کرد، ئیستا فه‌رموو من ده‌بێ چ کاریکت بۆ بکه‌م؟ سیروان رۆله‌ لیوانیکم ئاو بۆ بینه! ئه‌وه هاتم دایه. ئه‌وه سه‌ی مانگ و یازده‌ شه‌وه دایکم شه‌وانه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی

داوای ئاوم لئ دهکا، بلئینی گوئ له قسه کافمان بگری؟ نا دایکت ژنئیکی فه قیره، زۆر توندوتۆژ و به دهستویرد و به ئاگا نییسه، هه ناره سئیه م ژنی باوکت بوو، دوو ژنی به سهه دایکت هئینا، به للام باوکت نانی هاریه تی به ده میه وه گرتبوو، له ئاور و ئافه تیش نه ده گه راوه، پیاویکی شه رو در بوو، نازانم دایکت چۆن ده گه لئ گوزه راند! نازانم هه تا مرد چۆن ویکیان هه لکرد! پیاویکی چوارشانه ی بالا به رز بوو، هه موو به یانیان سهه و سمیلتی رهش ده کردهه، ده لئین ئیستا ده رگاوانی دۆزه خه، خوا کردی و مندالم لئینی نه بوو، بلئینی بناسیته وه؟ کورسیله که جیره جیری لئ برا، یه که به خۆم هاوارم کرد: نا ناتناسیته وه، ده لئین دۆزه خیه کان، کوئرن، هیچ نابین و هیچ نابیسن، نابیسن، نابیسن، ده نگم ئاوازه ی ده داوه. سیروان، سیروان، پۆله ئه وه چیه؟ مرته قم له خۆم بری، به ئه سپایی چومه ناو جیگا که م، دایکیشم خهوی لئ که وته وه.

سیروان، سیروان، سیروان... ئه وه بۆ وه للام ناده یه وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ ئه وشۆ تۆ له سهه کورسی دانیشه! بۆ؟ وام پئی باشه. له سهه کورسییه که دانیشتم، هئستا قوونی نه گه یشتبوو حه رزی و هئستا له سهه ده سرۆکه که دانه نیشتبوو، کاغه زئیکی به ده سته وه بوو، ئه وه باوکت بۆ هه ناره ی نووسیوه، نه گه یشته ده سته ی. باوکم؟ بۆ باوه ژنئی نووسیوه؟ ئا، ها ببخوئنه وه و من رۆیشتم، سه به ی شه و بانگت نه که م خۆت له حه وشه بی و له سهه کورسییه که دانیشه تا منیش دئیم!

له سهه سه ره وه نووسرابوو:

"به ختیار بۆ هه ناره:

ئه گهر من نه بام ده یانکوشتی".

ئئی

سیروان، سیروان، سیروان... ئه وه بۆ وه للام ناده یه وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ با ئه وه سئ مانگ و سئیزده شه وه بانگت ده که م گوئت لئ نابئ. مه گهر دویشه وه نه مگوت: سه به ی شه و بانگت نه که م خۆت له حه وشه بی و له سهه کورسییه که دانیشه هه تا منیش دئیم؟ گوئم لئ نه بووه، باشه، قه ینا گوئت لئ نه بوو، نامه که ت خوینده وه؟ ئه ری خویندمه وه، به للام هیچ سه ره ده رم لئینی ده رنه کرد، سیروان گیان ئیمه ش سه ره ده رمان لئینی ده رنه کرد، که باوکت هاته وه مال، هه ناره به دم گۆرانی وتنه وه بوو، "ئه ی رهنیقانی ته ریه قه ت ده ردی هیه جرم چاره که ن، یان به جارئ بکوژن جه رگم به خه نه جمر پاره که ن"، هه لئ کئیشا خه نه جهر و به دلئ خۆی ده گه ل هه ناره کرد، له و رۆژه وه به ختیار له مال رای کرد و که س نه ی دینه وه، هه تا ته رمه که مان له حه وشه ی مال هه لگرتنه وه. ته رم؟ ته رمی کئ؟ ته رمی به ختیار، ئه ی بۆ له سهه کئله که ی نووسراوه به هزی روو داوی ها توچۆوه گیانی

له ده ست داوه؟ ئیتر وایان نووسی، به ردیان له سهه کئیشه که دانا و به کوشتنی به ختیار ئاو به ئاوردا کرا. ده بی که سوکار و براکانی هه ناره به ختیاران کوشتبئ!

سیروان، سیروان، سیروان... ئه وه بۆ وه للام ناده یه وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ جیره جیری کورسی ده سته ی پئی کرده وه، منیش له پال کورسییه که ده سرۆکه که م راخست و له سهه ری دانیشتم، دویشه وه له خه ونمدا نامه یه کی ترت بۆ هئینا بووم تییدا نووسرابوو کئ به ختیار کوشت، خویندمه وه، به للام ئیستا له بیرم نه ماوه، ته نیا ئه ونده م له بیره، له سه ره وه ی نامه که نووسرابوو:

"گۆره لکه نی من له هیه چو بوچ دلخۆشن"

هه ر کاتئ من و به ختیار ده گه یشتینه به کتر، رووی تئ ده کردم و ده یگوت: گۆره لکه نی من له هیه چو بوچ دلخۆشن، کوشتنی به ختیار پیاوی ده وئ، کاری هه موو که س نییسه، به تۆ ده لئین سیروان" نا نا خۆ هه ناره که سوکاری نه بوو، کوشتنی به ختیار پیاوی ده ویست، کاری هه موو که س نه بوو، به تۆ ده لئین سیروان، ئه وه ی وت و دیسان کورسییه که ی بئنده نگ بوو. ده بی باوه ژن هه سته ی کردبئ من به ختیارم کوشتوو! ده بی نامه که لای باوه ژن بئ، موو به مووی کوشتنی به ختیار تییدا یه، به و په نه جانه ی خۆم نووسیومه.

سیروان، سیروان، سیروان... ئه وه بۆ وه للام ناده یه وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ جیره جیری کورسی ده سته ی پئی کرده وه، منیش له پال کورسییه که ده سرۆکه که م راخست و له سهه ری دانیشتم، ده سرۆکه که تم بده یه، من ئه بی تۆ له دۆزه خ ده ریتم، به تۆ ده لئین سیروان.

سیروان، سیروان، سیروان... ئه وه بۆ وه للام ناده یه وه؟ کوا مالته، کوا؟ خوا مالت ئاواکا! کوا بانگت کردووم؟ له سهه کورسی دانیشه! ده سرۆکه که شت بده به من له سهه ری دانیشتم، له سهه ده سرۆکه که دانیشتم، کوتم: ئیستا بلئینی کئ به ختیار کوشتبئ؟ ئه و پرسیاره ده بی له تۆ بکه ن، به تۆ ده لئین سیروان، ئه ری به من ده لئین سیروان، به للام ئه وه یانی چی؟ ئه وه سئ جارت به من وت به تۆ ده لئین سیروان، ده بی قسه ی خۆت بناسییه وه، به تۆ ده لئین سیروان، یانی به تۆ ده لئین سیروان، نازانی یانی چی؟ سه ریکم بۆ راوه شانده و هه ر خۆم له گیلئ دا. ئه مشه وه هه شته مین شه وی گۆره وشارته و له مه ودوا ته نیای، سیروان پۆله لیوانیکم ئاو بۆ بئنه، هه ستم برۆم، ده سرۆکه که ش ده گه ل من با بردی، ئیتر نه که س بانگی کرده مه وه و نه جارئیکی تر گوئم له جیره جیری کورسییه که بووه وه.

دایکم: پۆله ئه وه سئ مانگ و چه ند شه وه خه ونت پئوه ده بینم بۆ نایه یته وه؟